

4. Ja Vispārējā tiesa būtu ievērojusi tiesību pamatprincipus, tostarp tiesības uz pamatotu nolēmumu, tā būtu apmierinājusi tajā celto prasību, ņemot vērā tālāk [apelācijas sūdzībā] izklāstītos apsvērumus.
5. Pieļautajām kļūdām ir būtisks juridisks raksturs. Tādējādi prasītāja norādīs iemeslus, kādēļ Vispārējai tiesai būtu bijis jāsecina, ka tajā izvirzītie prasības pamati bija pietiekami pamatoti saistībā ar atzīto tiesību aktos paredzētās kārtības principu pārkāpumu, kā arī ņemot vērā atbilstošās Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi normas, balstoties uz procesā Apelācijas padomē norādītajiem faktiem.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. septembrī iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) –
Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

(Lieta C-545/17)

(2018/C 013/03)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: Mariusz Pawlak

Atbildētājs: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta pirmais teikums saistībā ar 8. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts procesuālo tiesību regulējums, kāds ir paredzēts 1964. gada 17. novembra Civilprocesa kodeksa (*ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego*, kodificētā versija: Dz. U. 2016, poz. 1822 ar grozījumiem) 165. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru tikai procesuāla dokumenta nodošana valsts izraudzītā pasta operatora nodaļā, t.i., operatoram, kam ir pienākums sniegt universālo pakalpojumu, ir pielīdzināma šī dokumenta iesniegšanai tiesā, bet šādas sekas netiek atzītas attiecībā uz procesuāla dokumenta nodošanu cita tāda valsts pasta operatora nodaļā, kas sniedz universālos pakalpojumus, bet nav izraudzītais operators, ir īpašas tiesības?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 97/67/EK 7. panta 1. punkta pirmais teikums saistībā ar LES 4. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka priekšrocības, kuras izriet no īpašu tiesību piešķiršanas operatoram, kas ir izraudzīts pretēji Direktīvas 97/67/EK 7. panta 1. punkta pirmajam teikumam, ir jāattiecinā uz pārējiem pasta operatoriem, kā rezultātā procesuāla dokumenta nodošana arī tāda valsts pasta operatora nodaļā, kas sniedz universālo pakalpojumu, bet nav izraudzītais operators, ir jāatzīst par pielīdzināmu šī dokumenta iesniegšanai tiesā, pamatojoties uz analogiskiem principiem, kuri izriet no Tiesas 2007. gada 21. jūnija sprieduma apvienotajās lietās *Jonkman* u.c. (no C-231/06 līdz C-233/06, ECLI:EU:C:2007:373)?

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 97/67/EK 7. panta 1. punkta pirmais teikums saistībā ar LES 4. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādas valsts tiesību normas kā Civilprocesa kodeksa 165. panta 2. punkts neatbilstību Direktīvas 97/67/EK 7. panta 1. punkta pirmajam teikumam var atsaukties lietas dalībnieks, kas ir dalībvalsts emanācija?

(¹) OV 1998, L 15, 14. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 18. septembrī Basic Net SpA iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedumu lietā T-612/15 Basic Net/EUIPO (Trīs vertikālu līniju attēls)

(Lieta C-547/17 P)

(2018/C 013/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Basic Net SpA (pārstāvis – D. Sindico, avvocato)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- galvenokārt atcelt pārsūdzēto spriedumu un pieņemt galīgo nolēmumu lietā, pilnībā vai daļēji apmierinot tiesiskos argumentus, kas ietverti šajā apelācijas sūdzībā, un izvērtējot pierādījumus un dokumentus, kas iesniegti agrāko procedūru laikā;
- pakārtoti atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pilnībā vai daļēji apmierinātu tiesiskos argumentus, kas ietverti šajā apelācijas sūdzībā, un izvērtētu pierādījumus un dokumentus, kas iesniegti agrāko procedūru laikā;
- katrā ziņā piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā (Vispārējā tiesā un Tiesā).

Pamati un galvenie argumenti

1. Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpums

Vispārējā tiesa ir norādījusi uz pierādījumu par iegūto atšķirtspēju nepietiekamību un noraidījusi prasību, nekādi nepamatojot iemeslus, kuru dēļ pierādītā un atzītā atšķirtspēja esot nepietiekama un tātad neļaujot reģistrēt pieteikto preču zīmi.

Vispārējās tiesas spriedumā nav norādīts pamatojums un tas ir pretrunā šai tiesību normai, jo preču zīmes reģistrācijas nosacījumi ir tādi, ka apzīmējuma attēlam ir jābūt skaidram, precīzam, pašam par sevi pietiekamam, viegli pieejamam, saprotamam, ilgtspējīgam un objektīvam.

2. Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums – Noraidītam apzīmējumam piemītošā atšķirtspēja un tā reģistrējamība

Agrākajās instancēs neesot veikts nekāds izsmeļošs un atbilstošs iesniegto lietas materiālu vērtējums un secinājumi, pie kuriem Vispārējā tiesa ir nonākusi, neatbilstot nedz regulas un agrāko EUIPO un Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu formulējumam, nedz to būtībai. It īpaši Vispārējā tiesa, neievērojot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus, nav veikusi pierādījumu visaptverošu vērtējumu un ir novērtējusi tos vienīgi individuāli.